

[A csillagfény mint férc...]

A csillagfény, mint férc, kilóg
e rosszul megvarrt éjszakából.
Rám tapad, szorít a sötét,
megreccsen minden moccanástól.

Hét éve alszol már velem
paplanod tó - gyűrűzik lomhán,
s elsimul, mint a jég, fehéren...
Micsoda tél acsarkodik rám!

Tested lány szövetébe tűként
merültem: gyötrelemben, kéjben
megvarrni sorsunk - jaj, ha széthull,
s kitetszik mezítelenségem!

K.n. / 197? / WM KGY 2013.19.1.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)